

Idrottsvisa.

Forsslund, Karl-Erik,

81 A Br.

FORSS LUND, K. E.
IDROTTSVISA

Vitt. Idrottsv.
(132)
0

Lindesberg
1954

FÖR SSLUND, Karl Svilo

IDROTTSVISA

Till Kopparbergs Allmänna Idrottsförbund.

PRIS 15 ÖRE

Lindesberg, Bäragslagspostens tr., 1904.

Kom, alla pojkar friska,
kom alla jäntor unga —
stå inte där och hviska,
stäm opp och låt oss sjunga!
Stäm opp en sång med säker takt,
en hög och solig visa
att sommarns fägring prisa
och vinterns hvita prakt.

Nu är det vår i nordnen,
nu fisk och fågel leka,
nu grönskar hela jorden,
nu rodna alla bleka.
Och ut ur kammarn, skum och trång,
till friluftslif vi draga,
som killingar vi taga
i glädjen höga språng!

Vi gå i bärg och backar,
som älgar vill vi vandra
och slita skor och klackar
i täflan med hvarandra.
Skogskällan släcker godt vår törst,
oss röda smultron nära.
Hurra och pris och ära
får den som kommer först.

Synd är det om de arma
som vattnets kyla frukta —
när vi ha gått oss varma
och efter svalka sukta,
vi dyka ner i bölja klar
och kila kring som lakar —
det är en lust som smakar
i heta sommardar!

Arm, som i jord kan gräfva
väl sköter ock en åra.
Fram öfver djup vi sväfva —
vi plöja snörrät fåra
i vågen med vår snabba plog.
Hej! friska tag och jämna!
Den strand, dit vi oss ämna
är värd ett ärligt knog.

Och nu så är det kväller,
nu samlas vi på ängen,
och bland oss ingen gäller
som herren eller drängen.
Den smidigast och käckast är,
den bäst kan slå en lyra
och sina lemmar styra,
han är den främste här.

Den som i rätta stunden
ger bollen rätta sparken,
den som mot himlarunden
sig svingar högst från marken,
som klarar skär i vik och sund
och kan ett sprakföl köra —
han kan väl också göra
en bragd i farans stund.

Och kommer vintern bister
med köld och is och drifva,
vår trupp ej modet mister.
Vi halka ej och klifva
i snön till knäna tungt och slött —
vi flyga och vi glida
på lätt och spänstig skida,
som sent blir trög och trött.

Vi stiga gladt mot toppen,
hans klara luft berusar.
Vi stå i höga hoppen,
kring öronen det susar.
Och ramlar du, så opp igen!
Och väg i vildmark leta —
har du fått gno och streta
det gagnar andra sen.

Men nerpå sjön i dalen,
där ligger isens spegel,
där ständar vinterbalen,
där fladdrar kjol och segel.
Och sväng ett vackert ytterskär,
slå öglor, runor rista —
att ej din jämvikt mista
dig snart den dansen lär.

Så kom, ni pojkar friska
och kom, ni jäntor unga —
stå inte där och hviska,
stäm opp och låt oss sjunga!
Stäm opp en sång med säker takt —
en idrott är ock sången,
så sund och god som mången,
så full af fröjd och makt!

Karl-Erik Forsslund.

